

XL.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 26de Maj 1868 om umyndiges Midlers Forvaltning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 8de Marts 1895.)

Med den hidtidige Lovgivning er det fastslaaet, at Staten i sin Egenkab af Overformynder kan bestemme, hvilken Rente der skal svares af de under offentlig Bestyrelse indbragne Midler, som tilhøre umyndige. At Renten af disse Midler vil komme til at følge den almindelige nedadgaaende Bevægelse fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. er sandsynligt, men Flertallet (Berntsen, Dalsgaard, L. Dinesen, S. Hage, Scharling og Sloth) finder det betænkligt allerede nu at gaa til en tvungen Nedsættelse af Renten for de umyndige, hvis Forsorg og Værge Statsmagten er, hvorimod Flertallet tilraader at gaa samme Vej, som den man fulgte efter den forrige Konvertering i 1886, idet man ved Loven af 10de Februar 1888 og Anordningen af i. D. aabnede Overformynderiet Udgang til at indrømme sine Debitorer forskellige Sættelser, medens man den Gang lod Renten blive staaende ved 4 pCt. Det maa nu anses for sandsynligt, at Udviklingen vil gaa i en saadan Retning, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Renten kan paatvinge sig, og Flertallet foreslaar derfor at ændre Lovforlaget i Overensstemmelse hermed.

Endelig skal Flertallet fremhæve, at den lange Opsigelsesfrist af 1 Aar, som er betin-

get i alle Panteforskrivninger, som ere udstedte til Overformynderiets Masse inden Anordningen af 10de Februar 1888, vil kunne virke meget generende for Debitorer, som ønske at opsigte deres Laan hos Overformynderiet, og at den Omstændighed, at Overformynderiet har forbeholdt sig $\frac{1}{4}$ Aars Opsigelsesfrist, medens dens ældre Debitorer kun kunne opsigte med et helt Aars Varjel, formentlig taler for, at en Forandring foretages, som stille alle, saavel de ældre som de nyere Debitorer, i det samme indbyrdes Forhold til hinanden, hvorfor Udvalget anmoder Justitsministeren om at foranledige denne Forandring iværksat.

Et Mindretal (Alberti, H. Hansen, Ar. Jensen [Hjørring A. 2. V.], P. Sjørgensen og Nøhr) finder ingen Betænklichkeit ved at nedsætte Renten af Overformynderimidler til $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. for bestandig og henviser til, at da Lovgivningsmagten i 1868 satte Bestemmelsen om 4 pCt. ind i Loven af 1868, var den gængse Rente af 1ste Prioriteter meget almindelig højere end 4 pCt.

Flertallets Vædringsforslag vil bevirke, at der muligen slet ingen Rentenedsættelse fremkommer, og at den i alt Fald, for saa